

ДОВГОРУКІВСЬКА ЯЙЛА́ — платоподібний масив у центральній частині Головного пасма Кримських гір. Площа 38 км². Найвища точка — 1020 м; сплюснена яйла

знижується на Пн. до 700–600 м. Масив складений з мармуризованих вапняків верхньоюр. віку. На поверхні та в надрах масиву розвинуті карст. форми рельєфу: воронки (до 15-ти на 1 км²), 35 печер (заг. довж. 23 885 м, площа 71 355 м²) і шахти. Є карст. озера. У надрах зх. схилів яйли знаходиться геол. пам'ятка, найбільша в Криму карст. порожнина — печера **Кизил-Коба** (понад 21 км завдовжки). Переважають гір.-лучні ландшафти з різнотравно-злак. та різнотравно-осоко., а також петрофіт. угрупованнями з кострицею скельною, осокою низькою, ковилою найкрасивішою, кипцем лопатевим, видами самосилу, дроку, чебрецю, залізниці, роговиком Біберштайна. Організовано екол.-турист. відвідування Д. я. та печери Кизил-Коба.

Рекомендована література

1. Дублянський В. Н., Вахрушев Б. А., Амеличев Г. Н., Шутов Ю. И. Красная пещера. Москва, 2002;
2. Ена В. Г., Ена Ал. В., Ена Ан. В. Заповедные ландшафты Тавриды. Сф., 2004.

В. Г. Ена, О. В. Ена

Бібліографічний опис:

Довгоруківська яйла / В. Г. Ена, О. В. Ена // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-20451>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).